בס"ד

קבלה לעם

גיליון מס' **31** העיתון החודשי של תנועת "בְּני ברוך" • תשרי תשס"ט • ספטמבר-אוקטובר 2008 • www.kab.co.il

שנה טובה!

בשונה מראש השנה שעליו גדלנו, ראש השנה הקבלי יכול להתרחש בכל זמן מחודשי השנה. הדרך אליו מתחילה ברצון פנימי לחפש אחר המשמעות בחיינו. על תחילתו של מסע רוחני, שאין בו זמן או מקום...

■ מאת: אורן לוי

סוף הגיע ראש השנה, ואת השנה החדשה נתחיל בדרך אחרת לגמרי מהשנה הקודמת. את כל ההרגלים הרעים נזנח לטובת הרגלים מועילים יותר - נהיה טובים יותר אל האחרים ואל עצמנו, נקדיש יותר זמן לילדים, נפסיק לעשן, נתחיל להתעמל וכו' וכו'. מכירים את הרשימות שאנו תולים על המקרר לקראת השנה החדשה? זוכרים מה קורה איתן בסוף השנה?

אז השנה אנו מציעים לכם להתחיל בדרך אחרת. לצאת למסע רוחני שישנה את חייכם לטובה, ולא רק על הנייר. מוכנים? תהדקו חגורות, המסע הרוחני עומד להתחיל...

ההכנות למסע

חגי תשרי - מראש השנה ועד שמחת תורה - מסמלים תחנות במסע הרוחני של האדם. בכל אחת מתחנות אלה מפתח האדם את "תפיסת המציאות" שלו ולומד משהו חדש על מהותו. אך לפני שנערוך היכרות עם התחנות שבדרך, נתחיל בכמה כללים שכל נוסע צריך להכיר:

א) **חכמת הקבלה פונה אל כל אדם** שמרגיש צורך למצוא משמעות חדשה בחייו ללא הבדל דת, גזע, מין או גיל. אפשר לקרוא לזה רענון, הזדמנות שנייה או קריירה מאוחרת, כך או כך, מדובר בהזמנה לגלות עולם חדש שפועל על פי חוקים ברורים שהם מֵעֵבֶר לזמן ולמקום.

ב) **חמשת החושים שלנו אינם מספיקים כדי להתמצא בעולם הרוחני.** לכן, הקבלה מאפשרת לנו לפתח חוש שישי, שדרכו נוכל להרגיש את המציאות השלמה. המקובלים, שכבר פיתחו בתוכם את ה"חוש השישי" הזה, בחרו לכנות את המציאות הרוחנית הזאת בשם "עולם השורשים".

ג) **את פרי מחקרם כתבו המקובלים בשפה ציורית וסמלית - "שפת הענפים".** בדומה למדענים שמתמצתים את מסקנותיהם בנוסחאות, כך גם המקובלים תיארו ותיעדו את תגליותיהם במילים ובשמות מיוחדים. מילים ושמות אלה נלקחו מעולם המושגים המוכר לנו והם קשורים על פי רוב למעגל השנה, לחודשים, לעונות ולטבע.

ד) **בעולם הרוחני יש לזמן משמעות שונה מזו שאנו מכירים בעולמנו.** זמן "רוחני" פירושו סדרה של מצבים משתנים. במילים אחרות, על פי המקובלים, רק כאשר האדם משתנה ניתן לומר כי הוא עבר פרק זמן מסוים. לכן, אדם החוקר את עולמו הרוחני עובר בתחנות השונות בהתפתחותו הרוחנית, כלומר בחגים, ללא קשר ללוח השנה המוכר לנו. מכאן שכאשר אנו דנים בלוח השנה הרוחני, "ראש השנה" יכול להתרחש בכל רגע גשמי נתון. כן, גם בתאריך הגשמי שבו חל למשל יום כיפור.

ה) **המציאות הרוחנית** היא בעלת חוקים ברורים ונוקשים, והיא **חפה מכל דמיון או תיאוריות אישיות.** כל מקובל מגלה בעצמו, כחלק ממחקרו האישי, את התגליות שגילו המקובלים שלפניו.

כעת, כשיש בידינו את רשימת הכללים, אפשר לצאת למסע.

השנה הרוחנית החדשה

המקובלים שהעפילו למרום הפירמידה הרוחנית מתארים מציאות שבה כולנו מאוחדים ופועלים יחד בהרמוניה, כמו תאים בגוף אחד. המצב הזה מכונה "נשמת אדם הראשון" והוא מציין את ההרגשה שאוסף הנשמות של כולנו מאוחד לכדי נשמה אחת.

בשלב מסוים איבדנו את הרגשת האחדות הזו, ונשמת אדם הראשון נשברה והתפצלה לנשמות פרטיות רבות שאיבדו את תחושת הקשר זו עם זו. לאורך דורות רבים דיברו המקובלים על הרגע שבו יתעורר בכל אחת מהנשמות זיכרון עמום של אותו מצב אמתי שבו הייתה מחוברת לכלל הנשמות. זהו הרגע שבו מתעורר בנו אותו דחף פנימי לצאת ולחפש אחר משמעות בחיינו.

דחף זה נקרא גם "הנקודה שבלב". התעוררות הנקודה שבלב מתאפיינת בדרך כלל בתחושת חוסר שקט, שדוחפת את האדם לא להסתפק בשום חלופה עד אשר ימצא את המענה לה. ניתן לדמות את ההרגשה הזו להרגשתו של אדם שאיבד את זיכרונו, אבל נותרה בו עדיין תחושה עמומה של עברו, שאינה נותנת לו מנוח עד שיברר מה מסתתר מאחוריה. זמן זה מכונה ראשית השינוי, "ראש השנה הקבלי".

למי שכבר התעוררה בו "הנקודה שבלב", ממליצים המקובלים לפתח ולטפח אותה. וכך, עם כל צעד שיעשו, יתגלה להם חלק נוסף מהפאזל הענקי שנקרא חיינו. כשכל חלקי הפאזל מורכבים, מתגלה תמונת מציאות חדשה, שבה מחוברות כל הנשמות בקשר הדדי המושתת על אהבה נצחית ללא תנאי. תחילתו של השינוי הזה היא תחילתה של "השנה הרוחנית החדשה".

oren_l@kab.co.il

קבלה בטלוויזיה

- **לילות קבלה** | שיעורים בשידור חי | א'-ו' 03:00-06:00
- **בוקר אור** | תכנית בוקר יומית | א'-ד' 6:00-7:00, ה'-ו' 6:00-7:30
- **שאל את המקובל** | שאלות ותשובות בשידור חי | ה' 21:00

ערוץ 98
ערוץ הטלוויזיה הקהילתית - "מכאן"
ב-HOT וב-YES
(ערוץ 25 ב-HOT אנאלוגי)

ערוץ 39 - HOT קארמה יום יום, שידורי קבלה מסביב לשעון: 03:00-06:00 | 07:00-08:00 | 13:00-14:00 | 19:00-20:00

ערוץ הקבלה באינטרנט 24 שעות ביממה: www.kab.tv

"השאלות הרוחניות הגדולות שהיו נפתרות רק לגדולים ומצוינים, מחויבות הן להיפתר עכשיו בדרגות שונות לכלל העם"

(הרב אברהם יצחק הכהן קוק, אדר היקר, עמ' קמ"ד)

קבלה בששים

מהי קבלה, מיהו מקובל ולמה דווקא עכשיו?

מהי קבלה?

הקבלה היא שיטה עתיקה שראשיתה בבבל, לפני כ-4,000 שנה. היא מאפשרת לנו להבין בשביל מה האדם חי, לשם מה נולד, ומאין בא. כל זה יכול וצריך להתגלות לנו עוד במהלך חיינו בעולם הזה, כאן ועכשיו, ולא בסְפֵרָה אחרת או בעולם אחר, המנותקים מהמציאות שלנו.

Shutterstock

הקבלה היא שיטה לגילוי הכוח העליון שמנהל את חיינו.

הלימוד מְפַתח בנו חוש נוסף, שבעזרתו ניתן לחדור אל 'חדר הפיקוד של המציאות', להבין כיצד היא מתנהלת, ואיך נוכל להשפיע על גורלנו ולשנות אותו לטובה. כרגע, אנו מרגישים חלק זעיר מתוך המציאות הכללית שבה אנו חיים. אנו נמצאים בחדר חשוך המואר על ידי מנורה חלשה, ורואים רק את האזור הצר שהיא מאירה. אך אם נרחיב את טווח הקליטה של חושינו, נגלה שאנו חיים בעולם עשיר ויפה להפליא. לימוד חכמת הקבלה איננו לימוד תיאורטי מופשט, אלא לימוד מעשי לכל דבר ועניין. הקבלה איננה עוסקת בעניינים מיסטיים, ולחלוטין איננה קשורה לסגולות, קמעות, גימטריות, מים קדושים וחוטים אדומים. היא גם לא מיועדת ל"אנשים מיוחדים", נהפוך הוא, חכמת הקבלה היא השיטה הטבעית והקרובה ביותר לאדם. מטרתה לעזור לנו להבין את עצמנו טוב יותר ולהכיר את הטבע שלנו.

במהלך מחקרו האישי לומד האדם, צעד אחר צעד, מה עליו לעשות כדי לחוות מציאות טובה יותר. הוא לומד להבין את רצונותיו ורגשותיו, ולתעל אותם לכיוון הנכון. לימוד הקבלה אינו דורש מאיתנו ביצוע של פעולות חיצוניות כלשהן, וכל השינויים והמחקר שהאדם מבצע מתנהלים בתוכו, בחלק הנסתר מעינינו. מכאן כינויה של הקבלה "תורת הנסתר".

מיהו מקובל?

מקובל הוא אדם שהחליט לחפש אחר התשובות לשאלות המהותיות והקיומיות של החיים. באמצעות לימוד נכון בכתבי הקבלה המקוריים, הוא פיתח בתוכו חוש נוסף, רוחני, המאפשר לו לראות ולהרגיש בצורה מוחשית ביותר את מערכת הכוחות הנסתרים שמפעילה את המציאות ועוטפת אותה בחום ובאהבה.

כלפי חוץ, המקובל מתנהג ככל אדם: הוא עובד לפרנסתו, לומד ומחויב למלא את חובותיו למשפחתו ולמדינה. כלפי פנים, המקובל חש ברובד נוסף של המציאות, שאותו לא מסוגל לקלוט האדם הרגיל.

הדבר דומה לתמונת רקמה: מלפנים נגלית לעינינו תמונה רקומה, ואילו מאחור קיימת רשת אדירה של חוטים שמעצבת וקובעת את אותה התמונה.

חייו של המקובל מתנהלים בשני העולמות בו זמנית – בעולם הזה ובעולם הרוחני. מספר על כך הרב קוק, מגדולי המקובלים במאה העשרים: "כשם שהאדם צריך להתרגל אל הטבע החומרי וכוחותיו, צריך ומוכרח הוא להסתגל לחוקי הטבע הרוחני, ששולטים במציאות כולה, שהוא חלק ממנה".

כדי לעזור גם לנו להכיר את המציאות הרוחנית ולהגיע לחיים מרתקים ומלאים יותר, כתבו עבורנו המקובלים את ספריהם, כמפת דרכים שמובילה את כל המעוניין בכך, לגילוי תיבת האוצר שמצויה במרחב הרוחני.

Shutterstock

מי יכול ללמוד קבלה, ולמה דווקא עכשיו?

כשנשאל הרב הקוק, מקובל בעל שיעור קומה ששימש כרב הראשי הראשון של ישראל, מי יכול ללמוד קבלה, הוא השיב ללא היסוס: "כל מי שרוצה". כוונתו הייתה: כל מי שרוצה לגלות לשם מה הוא חי.

למעשה, זוהי הבדיקה העצמית היחידה שצריך לערוך אדם לפני שהוא ניגש ללימוד החכמה – האם יש בו רצון לגלות את תכלית החיים?

למעשה, אדם מגיע לקבלה מתוך חיפוש אחר נקודת מבט חדשה על החיים. בתת הכרתו הוא מרגיש שהתשובות לשאלות שמטרידות אותו נמצאות ברובד עמוק יותר ממה שמציעים החיים השגרתיים בעולם הזה, ומחפש אחר שיטה שמסבירה על החלק הנסתר בחיינו. כזו היא חכמת הקבלה.

מדוע, אם כן, אסרו המקובלים בדורות הקודמים ללמוד את החכמה?

כי הדור עדיין לא היה בשל. ואילו עתה, אותם מקובלים מסבירים כי הגיעה העת. עכשיו הוא הזמן המתאים לגילוי וללימוד החכמה.

כדי להגיע לרמת הבשלות הדרושה להתגלות חכמת הקבלה ברבים, האנושות צריכה הייתה לעבור מספר שלבי התפתחות, שהאחרון בהם מסתיים ממש בימינו. בתום תהליך התפתחות אגואיסטי בן אלפי שנים, שבמהלכו התקדמנו מסיפוק רצונותינו הבסיסיים ביותר – למזון, למין, למשפחה ולקורת גג, דרך הרצונות לעושר (או פשוט לעשות קצת כסף), לכבוד, לשליטה, לתהילה ופרסום ולידע, אנו מגיעים כיום לנקודת שיא, או נכון יותר לומר – למבוי סתום. דווקא על רקע השפע החומרי שגודש את העולם המודרני, הטכנולוגיה המפותחת, תרבות הפנאי ותעשיית הבידור – מרגישים יותר ויותר אנשים שמשהו חסר. יש לנו הכול, ובכל זאת לא פעם נדמה, שבעצם, אין לנו כלום.

כבר לפני אלפיים שנה צפו המקובלים את השלב הזה, שבו יתחילו בני האדם לשאול שאלות ולנסות להבין האם קיים "עוד משהו" מעבר למה שיש לעולם הזה להציע. אז, ורק אז, הם כתבו, תתגלה הקבלה ברבים, כדי למלא את הצורך הזה.

"שמח אני שנבראתי בדור כזה, שכבר מותר לפרסם את חכמת האמת", כתב הרב יהודה אשלג, בעל הסולם. וכאמור, הוא לא היה היחיד.

כבר בספר הזוהר (וירא, דף קי"ז) נכתב, שמשנת 1840 תתחיל החכמה להתפשט ברוב עם. ואילו הרב קוק כתב: "השאלות הרוחניות הגדולות, שהיו נפתרות רק לגדולים ומצוינים, מחויבות הן להיפתר עכשיו, בהדרגות שונות, לכלל העם..." ואף ציין כי עלינו להשתדל "להביע הדברים היותר עמוקים בסגנון קל ופופולרי להשיב נפשות צמאות" (הרב קוק, אדר היקר, עמ' קמ"ד).

אחד מכללי היסוד של החכמה אומר, כי ברוחניות אין כפייה. כאשר מגיע הזמן הנכון, האדם מתעורר ומתחיל לחפש בעצמו. הוא יתעניין, יקנה ספר, ייכנס לאתר האינטרנט או יצפה בהרצאה. "אין אדם לומד, אלא היכן שליבו חפץ" כתבו לנו חז"ל, ואכן, הלב הוא המצפן היחיד שעוזר לאדם להבין האם הספר שלקח לידיו יספק לו את התשובה שהוא מחפש.

דבר המערכת

בין הקיץ לסתיו

דקה לפני שמחוגי השעון משלימים בפעם האחרונה את הקפתם סביב תשס"ח אנחנו שמחים ונרגשים להציג בפניכם גיליון חגיגי במיוחד. מדוע?

ראשית כול, מפני שאתם אוחזים בגיליון ייחודי שסוקר את המשמעות הרוחנית-קבלית של ראש השנה, כיפור וסוכות. ראש השנה, מסבירים לנו המקובלים, מסמל הזדמנות לשינוי חיובי בחיים של כל אחד מאתנו. "ראש" מלשון ראשית, ו"שנה" מלשון שינוי, מרמזים על הזמנה שניתנה לנו להתחיל בדרך רוחנית חדשה, להיוולד רוחנית אל תוך מציאות חיים אחרת, שלמה ונצחית.

ענקי רוח כמו בעל הסולם כותבים לנו כי אנו חיים בדור שעתיד להביא את השינוי, ואכן, ראש השנה הנוכחי הוא הזדמנות נהדרת לשַקֵם את האחדות בינינו, לברר שוב את הזהות שלנו, ולהעיר את הנשמה שבפנים. אל הדרך הרוחנית הזו אנחנו מקווים לצאת יחד, כעם מאוחד שמסוגל לעבור מעל כל המכשולים. המפתח מונח בידינו. הדברים אמנם נכתבו מזמן, אבל המסר הנצחי לא השתנה. כל התנאים לשינוי חיובי כבר הבשילו ואין זמן מתאים מעכשיו להתחילו. למעשה, יש לנו את כל הסיבות לחייך, והמתחיל בחיוך... אומרים לו המשך!

חג שמח!
מערכת "קבלה לעם"

על אודות "בני ברוך"

"בני ברוך" הינה תנועה ללא כוונת רווח, א-פוליטית, העוסקת בלימוד והפצת חכמת הקבלה כדי להאיץ את ההתפתחות הרוחנית בקרב המין האנושי. היא הוקמה בשנת 1991 על ידי הרב ד"ר מיכאל לייטמן, ונקראת על שמו של מורו המקובל הרב ברוך שלום אשלג, בנו הבכור וממשיך דרכו של הרב יהודה אשלג ("בעל הסולם" - מחבר פירוש "הסולם" על ספר הזוהר).

החומר שמוגש בעיתון מבוסס על המקורות האותנטיים של חכמת הקבלה.

מערכת "קבלה לעם"

עורכים ראשיים: א' סופר, א' וינוקור.
חברי מערכת: ז' גולן, י' דבש, ז' סוביק, י' ברנשטיין, ד' רושינה, נ' חסיד, ס' לייטמן, ת' אקרמן, ס' רץ.
עיצוב גרפי: סטודיו יניב, ד' אהרוני.

מכתבים למערכת

שאלות, הערות ותגובות למערכת:
editor@kab.co.il
ובדואר להוצאת "קבלה לעם"
ת.ד. 1552, רמת-גן 52115
הרשמה לקבלת הגיליון האלקטרוני של העיתון:
info@kab.co.il
מחלקת מנויים: 1-700-509-209

על אחת כמה וכמה שיש לנו לרדוף בכל לב ובכל נפש ובכל מאד אחר חכמת דרך הקבלה, שהוא דרך האמת

(רבי ישראל בעל שם טוב, מאירות עינים, פרשת ראה)

שניות

מדריך למתחיל

קבלה מתחת לגיל 40

חשוב להבין, שבזמן הגלות, כאשר הנהיגו המקובלים את האיסור לעסוק בקבלה מתחת לגיל ארבעים, הם לא התכוונו לגיל כרונולוגי, אלא לדרגת בשלות רוחנית.

המספר ארבעים בגימטרייה מייצג את האות מ' (=40). בקבלה, האות מ' מסמלת את תכונת הבינה. במושג "גיל ארבעים" המקובלים התכוונו להתעוררות נקודת הבינה בליבו של האדם, כלומר, להתעוררותו של רצון מיוחד באדם שמתחיל למשוך אותו לעבר הרוחניות.

באותן שנים, הרצון לגילוי העולם הרוחני עדיין לא התעורר בליבם של מרבית האנשים, אך כאשר הרצון כבר התעורר, לא היתה כל מניעה לעסוק בחכמה. היום אנו חיים בתקופה מיוחדת, שבה הרצון לרוחניות – אותה נקודת הבינה – מתעורר ברבים, בני כל גיל. לכן מתקופת האר"י (סוף המאה השש-עשרה ואילך) קבעו המקובלים כי כל מי שרוצה, יכול ואפילו צריך, ללמוד את חכמת הקבלה.

כדרכם, סיפקו גדולי המקובלים בעצמם דוגמא אישית. הגאון מוילנה, האר"י, הבעל שם טוב, הרמח"ל, רבי נחמן מברסלב, רבי חיים ויטאל ועוד רבים אחרים למדו קבלה בטרם הגיעו לגיל ארבעים, ולימדו את כל מי שפנה אליהם. אם כך, האיסור שהיה תקף בעבר, איננו תקף כיום.

Shutterstock

איך מגיעים להשגה רוחנית?

תחיל דווקא במה שלא צריך לעשות – לא צריך לעשות שום פעולה חיצונית. אז מה כן עושים?

קוראים בספרי הקבלה ורוצים להרגיש את המציאות הרוחנית. איך זה עובד? בתוך כל אחד מאיתנו קיימת "הנקודה שבלב" – מעין חוש שישי שבאמצעותו ניתן להרגיש את המציאות הרוחנית. אך אותו כלי חישה עדיין רדום בתוכנו. כדי לפתח אותו, עלינו לקרוא בכתבי הקבלה המקוריים, שבהם מתואר בפרטי פרטים המצב המושלם שלנו.

כשאנו קוראים בכתבי הקבלה האותנטיים ורוצים להגיע לאותו מצב נעלה, אנו מושכים עלינו הארה מיוחדת, שמקורה במצבים שמתוכם הם נכתבו. הארה זו נקראת בלשון הקבלה "המאור המחזיר למוטב", והיא מתחילה לפתח את "הנקודה שבלב" ולכוון אותנו לאט לאט להרגשת העולם הרוחני. "וכשהאור העליון מאיר בתוך הלב", כותב בעל הסולם, "אז הלב מתחזק, ובכל פעם הוא מוסיף והולך" (שמעתי, "קשר האדם אל הספירות").

איך אפשר "לקלוט" מציאות רוחנית?

צורך ההסבר, נָדַמָּה את האדם, על חמשת חושיו, לקופסא סגורה בת חמישה פתחים. באמצעות החושים שלנו אנו קולטים מידע, מעבדים אותו, והתוצר של תהליך העיבוד הזה נקרא "מציאות". למעשה, אנו מוקפים במגוון עצום של צבעים, טעמים ריחות וצלילים, שרובו אינו נתפס כלל בחושינו. אנו מרגישים רק את אותו חלק מזערי שקופסאת החושים שלנו מסוגלת לקלוט.

Shutterstock

למשל, העין האנושית מכוונת לאורך גל המתאים לטווח שבין הצבע הסגול לבין הצבע האדום. לכן, איננו מסוגלים לראות גל שאורכו קצר מן הסגול, כמו האולטרה-סגול.

אך אם נצטייד במכשיר קליטה מתאים, אשר מתרגם את הגלים שנמצאים סביבנו לאורך הגל שמתאים למכשירי הקליטה הטבעיים שלנו - האוזן, העין, האף וכו' - נוכל להכיר בקיומם של אותם גלים.

מקלט הרדיו הוא דוגמה טובה לכך: תחנות רדיו רבות משדרות לאורך היום, אבל רק כאשר אנו מכיילים את מכשיר הרדיו על תדר מסוים ביכולתנו לשמוע את שידוריהן.

מכשיר הרדיו בסך הכול מייצר בתוכו גל זהה לגלים שנמצאו באוויר גם לפני שהפעלנו אותו. כך הוא מתרגם עבורנו את השדר שייצרו בתחנה, מתדר שאינו מוחשי, לתדר שהאוזן שלנו מסוגלת לקלוט.

באופן דומה, גם אנו תופסים את התדרים שקיימים מחוץ לנו רק על פי "התדר הפנימי" שאנו מייצרים בתוכנו, כלומר לפי מידת ההתאמה שלנו אליהם.

האם זה אומר שאם נדע כיצד לכייל את עצמנו נכון יותר, נוכל "לתפוס" מציאות רחבה יותר?

ניסיונם האישי של המקובלים, מוכיח שכן. לדבריהם, העולם שלנו מוקף בכוח עליון שכל רצונו למלא אותנו בהנאה אינסופית. כדי "לקלוט" את אותו תדר של אהבה ונתינה וליהנות משפעו, עלינו לייצר בתוכנו "תדר" דומה, כלומר לאהוב ולתת לזולת, בדיוק כמוהו.

הבעיה היא שמטבעו האדם חושב על עצמו ועל תועלתו הפרטית בלבד. כתוצאה מכך, במישור הרוחני קיים "חוסר השתוות צורה" בין האדם לבין הכוח שמנהל את חייו. לכן האדם לא מסוגל לקלוט את הכוח הזה. אך אם נלמד כיצד להתעלות מעל האגו שלנו, אם נרכוש חוש חדש – חוש של אהבה ונתינה, ונוכל להרגיש עולם חדש ורחב, עולם שכולו טוב.

ההבדל בין הרגשת החיים שאנו מרגישים עתה, לבין הרגשת החיים שביכולתנו להשיג, הוא אדיר.

ספר הזוהר מתאר זאת כנר דקיק או ניצוץ קטן לעומת האור האינסופי. הוא מוסיף ואומר כי כל אחד מאיתנו צריך ויכול לממש את הפוטנציאל שטמון בו כאדם, ולהגיע להרגשה הזו עוד במהלך חייו בעולם הזה.

שפת הקבלה

כל חכמת הקבלה מיוסדת על עניינים רוחניים שאינם תופסים לא מקום ולא זמן, וכל הקושי למתחילים, שתופסים הדברים בביטוים הגשמי בגבולות של זמן ומקום, חילוף ותמורה" ("בעל הסולם", תלמוד עשר הספירות, חלק א', אות א').

במשפט זה פותח "בעל הסולם" את הספר העיקרי שכתב בחכמת הקבלה, "תלמוד עשר הספירות". הוא מבקש להדגיש את הכלל החשוב ביותר בלימוד החכמה – כל כתבי הקבלה עוסקים רק בחלק המציאות שנסתר מחמשת החושים שלנו.

חוסר הבנת הפירוש האמתי של המילים שבהן השתמשו המקובלים מוביל את האדם לפרש בטעות את כתביהם כאילו היו טקסט מיסטי. במקרים קיצוניים יותר נסחף האדם בעקבות דמיונו הפרוע, ושוגה לחשוב שהקבלה עוסקת במדיטציות, בלחשים או בקמעות.

לאמתו של דבר, המושגים שמופיעים בספרי הקבלה מתארים חוויה רוחנית שעובר המקובל בעת שהוא מתעלה לרמת מודעות גבוהה יותר, ואז, בעזרת מושגים המוכרים לנו מהעולם שלנו, הוא מנסה לשתף אותנו בחוויה הפנימית שהוא עבר.

לדוגמה, על פי הקבלה המילה "ארץ" מסמלת "רצון". לכן, הפסוק המפורסם "לֶךְ-לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ, אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אַרְאֶךָּ" (בראשית יב', א'), יתפרש כפנייה של הבורא לאברהם במסר הברור: צא מארצך - עזוב את הרצונות האגואיסטיים המוכרים לך איתם נולדת, וצא אל עבר ה"רצון" שאגלה לך – הרצון לתת. כחומר, החלף את תכונת הקבלה האגואיסטית בתכונת הנתינה.

מילון כיס שימושי

"בעל הסולם" הבין כי הגיע זמנה של חכמת הקבלה להתגלות לרבים, ולכן החליט "לפוצץ את מחיצת הברזל המפרידה בינינו ובין החכמה", ולספק לכל מי שחפץ בכך הצצה והדרכה אל מסתריה. הוא היה הראשון ליצור מילון קבלי של ממש, שבו הוא הסביר בשפה מובנת לראשונה את משמעותה האמתית, הרוחנית, של כל מילה ומילה.

הרי לכם דוגמית קטנטנה:

האור – מסמל את הרגשת האדם את הכוח העליון. אדם שמתקן את עצמו ומחליף את טבע האהבה העצמית שבו לאהבת הזולת, מתמלא בהרגשה חדשה המכונה "אור".

בורא – מורכב מצירוף המילים "בוא וראה", האדם מוזמן "לבוא" ו"לראות", כלומר להתעלות לדרגה הרוחנית שנקראת: בורא.

גוף – המושג גוף מציין את הרצון האגואיסטי שלנו ליהנות.

נשמה – נשמה היא החוש הנוסף שבאמצעותו יכול האדם להרגיש את הבורא.

מלאך – מצטערים לאכזב אתכם, אבל לא כנפיים ולא גלימה לבנה. "מלאך" הוא שם הכוח שעוזר לנשמת האדם להתעלות למדרגות הרוחניות ולהגיע לחיבור מושלם עם הבורא.

העולם הזה – העולם הגשמי שהאדם מרגיש כרגע באמצעות חושיו האגואיסטיים.

תפילה – להתפלל, מהשורש פ.ל.ל, לדון את עצמו. לאחר שהאדם דן את עצמו ורואה כי טבעו הוא אגואיסטי, הוא פונה אל הבורא ומבקש מעומק לבו שישנה את הטבע שלו, שיהיה כמו הטבע של הנותן.

בשונה מהחשיבה הדתית הקלאסית שבה האדם פונה לבורא ומקווה שעקב כך ישנה הבורא את יחסו אליו, הרי שהקבלה גורסת שיחס הבורא אל האדם הוא תמיד מושלם, ואילו האדם הוא זה שצריך להשתנות כדי לגלות זאת.

לו עמי שומע לי, בדור הזה היו לומדים עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים להגות בהם,
וכך היו רוכשים יראת שמים במקום חכמה חיצונית

(הרב יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד', משנה כ')

הכול דבש!

תיבת הדואר האלקטרוני מוצפת במצגות מקוריות המאחלות "שנה טובה", ובסופרמרקטים "שוברים את הראש" על שילובים שעוד לא נוסו בין תפוחים לדבש. אז מה מסמל התפוח הטבול בדבש באמת? ולמה להיות לראש ולא לזנב?

■ **מאת: דודי אהרוני**

על הדבש ועל העוקץ

דבש בקבלה מסמל המתקה. המתקה היא "תיקון". וכשמדברים בקבלה על "תיקון", הכוונה היא לתיקון האגו. על פי הקבלה, האגו הוא המקור לכל הקשיים, הבעיות והסבל שאנו חווים.

מדוע? מפני שהאגו גורם לנו להתרכז בעצמנו ולא להתחשב בזולת. הוא גורם לנו להשוות את עצמנו לאחרים – לקנא בהם כשאנו רואים שהם מצליחים יותר מאתנו, ולשמוח כשהם מצליחים פחות. האגו גורם לנו לעשות הכול כדי לספק את עצמנו, ואף לנצל את הסובבים אותנו לשם כך.

נשמע מפחיד? על פי הקבלה, זהו טבעם של בני אדם. עם זאת אל לנו להתבלבל. לעומת שיטות רוחניות אחרות, הקבלה אינה קוראת לנו להרוס או למחוק את האגו שלנו, אלא לתעל אותו כך שיהווה מנוף להתקדמות והתפתחות בחיינו. היא מלמדת אותנו איך לתקן אותו, כלומר איך להשתמש בו נכון.

כעת נוכל להבין את הסימנים המיוחדים שמעטרים את שולחן החג שלנו -התפוח שאנו אוכלים מסמל את האגו שלנו, ואילו טבילתו בדבש מסמלת את תהליך תיקונו – משנאה ופירוד לחיבור ולאהבה.

ראש ולא זנב

זוכרים את ראש הדג שמעטר את שולחן החג? לא הגפילטע-פיש עם טבעות הגזר שמעליו, אלא ראש הדג שעליו מברכים "שבשנה הבאה נהיה לראש ולא לזנב".

ולמה באמת "לא לזנב"? מה רע בזנב? הסיבה לכך היא ש"זנב" מסמל מצב שבו האדם מזדנב אחרי כולם, הולך בעקבות הערכים שהחברה והמדיה מכתיבות לו.

במצב שכזה האדם חי מתוך שגרת חיי היומיום, חייו חולפים על פניו, ולמעשה אין לו בחירה חופשית. מהלך חייו מוכתב לו לחלוטין על ידי הגנים שקיבל בלידתו והשפעת החברה שסובבת אותו.

שני מרכיבים אלה קובעים באופן מוחלט את מאורעות חייו. כך מתנהל לו האדם, עד שבאחד מגלגולי חייו מגיע הרגע שבו הוא מחליט "להיות לראש". זהו רגע שבו האדם מציב לעצמו כשאיפה ערכים גבוהים ונעלים יותר. באותה הזדמנות חגיגית הוא מחליט להתחיל להיות אדון לגורלו – להיות לראש ולא לזנב!

dudi_a@kab.co.il

מקשטים את הסוכה שבלב

אם נתבונן לרגע מהצד על כל ההמולה סביב הסוכה, נגלה שרוב המנהגים המוכרים עשויים להיראות לא הגיוניים ואפילו מוזרים. למה התכוונו המקובלים שקבעו את סימני החג?

■ **מאת: גלעד שדמון**

ל ש תקופות במעגל השנה שבהן הרבה יותר מעניין לצאת לטייל ברחוב, מאשר לשבת בבית ולהתלבט על איזה כפתור ללחוץ - זה על שלט הטלוויזיה או זה על מקלדת המחשב. תקופה כזו פוקדת אותנו החודש, עם חג הסוכות הבא עלינו לטובה. נקישות פטישים נשמעות מכל עבר, ו"מבנים מוזרים" צצים לפתע בכל פינה. הילדים מתרוצצים נלהבים, מכינים קישוטים מנצנצים, גוררים עצים וכלי עבודה ורואים בכל התהליך הזדמנות ל"בניית מחנה" לשבוע או לפחות בית קטן מערבה.

אך עבור המתבונן מהצד, מרבית מנהגים אלו עשויים להיראות לא הגיוניים עד מוזרים. מעבר למסורת, נשאלת השאלה: מדוע קבעו חכמינו דווקא את הסימנים הללו? למה סוכה ולא מאהל בדואי? מדוע אתרוג ולא עגבנייה? בקיצור, על מה באמת מרמזים לנו מנהגי חג הסוכות?

עולם כמנהגו נוהג

חכמת הקבלה, שחושפת בפנינו את התוכן הרוחני שעומד מאחורי מנהגי ישראל, רואה בסוכות, כמו בכל אחד מהחגים האחרים, רמז לתהליך רוחני שעובר האדם. המקובלים – האנשים שגילו את העולם הרוחני, כותבים כי בעולמנו קיים כוח אחד בלבד – כוח האהבה והנתינה. מתוך נסיונם האישי הם מספרים שהדרך להרגיש בו היא לפתח בנו יחס דומה לזולת. בדיוק כפי שמקלט רדיו חייב להיות מסונכרן לתדר שאותו הוא קולט, כך אדם הרוצה לגלות את העולם הרוחני חייב להידמות לכוח הזה, כלומר לרכוש את יחס האהבה לאחרים. למעשה, הסיבה היחידה לכך שאיננו חשים בקיומו של העולם הרוחני, היא מפני שמטבענו אנו "מכוילים" לתדר קליטה ש"משדר" אהבה עצמית - אגואיזם. מטרת מנהגי החגים, כמו ישיבה בסוכה או ברכות על ארבעת המינים, היא להוות מעין תמרורים שתפקידם לרמז לנו על השינוי הפנימי הזה.

על טעם ועל ריח

כעת, לאחר שיישרנו קו עם תפקידם האמיתי של מנהגי החג, נוכל להעמיק מעט, ולבחון את משמעותם הרוחנית:

הסוכה: על פי הקבלה הסוכה המסמלת את הצורה המתוקנת, השלמה, שאליה עתיד כל אדם להגיע. חוקי בנייתה מבטאים באופן סימבולי את האופן שבו האדם מתעלה מעל לאגו ורוכש את היכולת לאוהב ולתת. למשל נכתב כי בבניית הסכך יש להקפיד על הכלל "צֵלָתָהּ מְרֻבָּה מֵחַמָּתָהּ", כלומר להותיר יותר צל מאשר אור בסוכה. מנהג זה מסמל פעולה רוחנית שבה האדם "מסתיר", כלומר מצמצם את השימוש באגו שלו כדי לצאת מתוכו אל האור – אל האהבה והנתינה.

הסכך: את הסכך אנו מתקינים מענפים המכונים "פסולת גורן ויקב", כלומר, דברים בעלי חשיבות פחותה עבורנו. גם מנהג זה מסמל תהליך שחווה אדם הפוסע בנתיב הרוחני: בתחילה הצורך לאהוב את האחרים נראה לו טפל ומעורר סלידה, בדומה לאותה פסולת. אולם בשלב השני האדם לומד לגדל את החשיבות של אהבתו לזולת לרום המעלה, ובזכות שינוי יחסו לאחרים הוא מגלה את הקשר עם הכוח העליון.

ארבעת המינים: כמו המנהגים שהוזכרו לפני כן, גם ארבעת המינים מרמזים על התחושות שאנו חווים בדרך הרוחנית – טעמו של כל אחד מהמינים מסמל את הרגש ואילו ריחו מסמל את ההבנה השכלית. כך למשל, ה"אתרוג" רומז על מצב שבו האדם מבין ומרגיש את החשיבות של אהבת הזולת. פעמים אחרות האדם מוצא את הדרך הרוחנית "בעלת טעם אבל חסרת ריח" – הוא משתוקק לגלות את הרוחניות, אבל אינו יודע כיצד לעשות זאת. אז מצבו מכונה בשם "לולב". לעיתים להתקדמות הרוחנית יש בעיניו "ריח אבל אין בה טעם", ואז היא מכונה בפיו "הדס", וכאשר אין בה לא טעם ולא ריח היא נקראת "ערבה".

המנהג לאגד את ארבעת המינים ולנענע אותם מסמל את השלב האחרון לפני הכניסה לעולם הרוחני. האדם מאגד בתוכו את כל הנסיון שצבר בדרך: את כל העליות והירידות, את כל בירוריו, תובנותיו, הבחנותיו והרגשותיו לאגודה אחת, לבקשה חדה לתיקון מהכוח העליון. רק אז האדם נענה ונפתחת בפניו הכרת המציאות הרוחנית החדשה של שלמות ונצחיות. מצב זה מכונה "שמחת בית השואבה".

סוכה של שלום

הקבלה מלמדת אותנו כיצד להקים סוכה פנימית בלבנו. אבל לא סתם סוכה, אלא סוכה של שלום, אהבה ואחדות בין אדם לאדם. תקופת החגים מהווה הזדמנות נפלאה להתעלות מעל למחלוקות, לפירוד ולשנאה ולפתוח דף חדש בחיינו. אם ננצל את האפשרות ונתאחד, בין הקשרים שבינינו תתגלה האהבה, ותמלא את לבנו בשמחה ובאושר.

gilad_s@kab.co.il

יודע אני שבזכות ספר הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה שיתפשטו בעולם ייצא עם ישראל לחירות, ובלימוד זה תלויה גאולתנו

(הרב שלמה שרעבי – הרש"ש, אור הרש"ש, עמ' 159)

אנחנו זן נדיר

סיפורו של יונה הוא משל לתפקידו של עם ישראל: לספר לעולם כי יש דרך להגיע לחיים שלווים ומאושרים

■ **מאת: אביהו סופר**

יום הכיפורים נוהגים רבים מאיתנו לפקוד את בתי הכנסת, להתפלל ולעתים גם "לעלות לתורה". לפי המסורת, בתפילת מנחה של יום הכיפורים, אנו נוהגים לקרוא את המפטיר מספר יונה.

אך אם נהרהר בדבר, תעלה השאלה: מדוע נהוג לקרוא ביום החשוב הזה סיפור "צדדי" כל כך לכאורה? ומה בין סיפור יונה הנביא ושליחותו לעם שאינו יהודי, לאחד הימים החשובים בלוח השנה היהודי?

כדי לענות על שאלות אלה, עלינו לחזור לרגע לסיפורו של יונה. עבור מי שפספס, להלן תקציר העלילה.

גיבור הסיפור, הנביא יונה בן אמיתי, נשלח על ידי הבורא לנינווה, בירת אשור, במטרה לבשר לתושביה כי הם עשו את הרע בעיני ה'. בצעד חריג ומפתיע, יונה דוחה את המשימה, עולה על אנייה בנמל יפו ובורח לעיר תרשיש שלחוף הים התיכון. אך די מהר מגלה גיבורנו עד כמה טעה.

בלב ים נקלעת האנייה שעליה עלה לסערה. המלחים נאבקים בים הגועש, אך ללא הועיל. בתוכם פנימה מתגבשת ההבנה כי כוח על טבעי כלשהו מעורב במתרחש, ולכן הם פונים איש איש לאלוקיו בבקשה לעזרה. בפרץ ייאוש מהול בתקווה הם מטילים פור כדי לברר מי אחראי לסערה הנוראה. הגורל אמר את דברו, ויונה - היהודי היחיד על הסיפון - נמצא אשם ברעה.

"מה נעשה לך וישתוק הים מעלינו?" שואלים המלחים את יונה.

בתגובה, יונה מספר להם את סיפורו ומצווה עליהם להשליכו לים.

לאחר שהושלך למים נבלע גיבורנו על ידי דג ושוהה בקרבו שלושה ימים ושלושה לילות. במהלך שהותו במעי הדג פונה יונה אל הבורא בתפילת הודיה ובתחינה לסליחה. הבורא מוחל ליונה ומצווה עליו לבצע את שליחותו בשנית. הפעם לא נמלט יונה מן המשימה שהוטלה עליו ומזהיר את תושבי נינוה מפני הרעה. תושבי העיר והמלך בראשם שומעים לעצת הנביא, וניצלים והכול בא על מקומו לטובה. עד כאן הסיפור המקראי.

יונה – הגרסה הקבלית

חכמת הקבלה רואה בבני האדם רקמה אנושית אחת, שחלקיה תלויים זה בזה, בדומה לתאים בגוף החי. היא מסבירה לנו כי לכל תא בגוף האנושי יש תפקיד מיוחד שאותו עליו למלא, וכי תפקיד "התא" שמכונה "עם ישראל" מתבטא בצירוף המילים שמרכיב את שמו ישר-אל. ישר אל הכוח העליון, כוח האהבה, שגילה אברהם אבינו בבבל העתיקה. במילים אחרות, ייעודה של האומה הישראלית הוא להצעיד את האנושות לעתיד רוחני בדרך האחדות, כפי שעשה אברהם בימיו. הבעיה היחידה היא שלעת עתה אנו ממאנים לעשות זאת. איננו מצליחים לגלות בינינו את אהבת הזולת, ואיננו מעבירים את השיטה לעשות זאת – חכמת הקבלה, לכל העולם. וכל עוד זה המצב, סבלו של הגוף כולו הולך וגדל.

כעת אם נחזור לסיפורו של יונה ונחדור מבעד למעטה הסיפורי של העלילה, נוכל להבין את המסר הפנימי שרצו להעביר חכמינו, כשקבעו כי עלינו לקרוא ביום הכיפורים את ספר יונה. סיפורו של יונה הוא משל לתפקידו של עם ישראל: לספר לעולם כי יש דרך להינצל מהמשבר המתרגש על פתחו ולהגיע לחיים שלווים ומאושרים. בדומה ליונה שבוחן את משימתו לפי שכלו הישר וקובע כי תושבי נינווה לא יקשיבו לו, כך גם אנחנו, ביודעין או שלא ביודעין, ממאנים לממש את השליחות שניתנה לנו. אך כפי שגילה יונה על בשרו, לא ניתן לברוח מתפקידו הייחודי של כל פרט במציאות. לשווא אנו מנסים "להימלט באניות" למקומות מפלט שונים. כפי שכוחות הטבע התלבשו באותה סערה אימתנית כדי לאלצו לבצע את משימתו, כך מתלבשים אותם הכוחות בשכנינו במטרה לעורר אותנו לשחרר את הפקק שמעכב את התפתחותה הרוחנית של האנושות.

כמו בין המלחים על סיפון האנייה בסיפור, מתפשטת ההכרה בקרב רבים שהיהודים נושאים באחריות לכל הרע בעולם. חוסר מימוש ייעודו של עמנו, הוא השורש הרוחני לכך. והרי כבר נאמר בגמרא: "אין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל".

דווקא ביום הכיפורים, תקופה שבה מקובל לעשות "חשבון נפש", עלינו לעצור לרגע ולתהות מה הסיבה לצרות שפוקדות אותנו במפנים ומבחוץ? לאן אנו מתקדמים? ולבדוק שוב את דרכינו. דבר אחד בטוח, המהלך בו נקטנו עד כה, רק הולך ומחריף את מצבנו. אם ברצוננו לגרום לשינוי פני הדברים, עלינו לשוב את הגרעין הפנימי שלנו כעם. כשנגלה את האהבה בינינו ונעביר את שיטה לעשות זאת לכל העולם, הגוף האנושי יחזור לתפקד בהרמוניה בין כל אבריו, וגם המציאות הנראית לעינינו תשתנה לטובה.

avihu_s@kab.co.il

סיפורו של יונה הוא משל לתפקידו של עם ישראל: לספר לעולם כי יש דרך להינצל מהמשבר המתרגש על פתחו ולהגיע לחיים שלווים ומאושרים

סליחה...

■ **מאת: אלי וינוקור**

הריים. שתיים בצהריים. עוד רגע כיפור.

מה תעשו מחר, על מה תחשבו? מה עובר בראשכם עכשיו?

סליחה. שנים שהורגלתי לשמוע את המילה הזאת. שנים שאני שומע אותה.

רגע לפני, להתנצל בפני כ-ו-ל-ם על ה-כ-ו-ל, לשמוע את כולם מתנצלים בפני על ש"חטאנו, עווינו, פשענו".

סליחה על כך שפגעתי, ששכחתי, שלא התחשבתי. סליחה גלעד, על כך שלא עשינו מספיק כדי לשחרר אותך. סליחה על כך שגירשנו את הערבים. וגם את היהודים. סליחה מהאימהות על כך שאנו שולחים את בניהן למות, ועוד בכזו קלות. סליחה ילדים, על כך שלא הצלחנו לחנך אתכם. סליחה נשים, על כך שהפלנו אתכן. סליחה שזיהמנו את כדור הארץ. סליחה שהחלטנו לא לעשות את שכר הלימוד דפרנציאלי. סליחה שנכשלנו באולימפיאדה. סליחה.

איכשהו, עם השנים, המילה הזאת כבר לא משכנעת. היא הלכה לנו לאיבוד איפשהו, במשעולי הרחובות החשוכים של המציאות המודרנית. היא הפכה חלולה. איבדה את הקסם. את התוכן, את המשמעות.

סליחה. הנה, גם אני אמרתי את זה, אבל למי פניתי, והאם מישהו בכלל הקשיב?

איש לא הקשיב, ולכן אני מבקש סליחה מכולם. סליחה על כך שרק כעת הבנתי שהבורא הוא הכוח היחידי שפועל במציאות ואם ברצוני לגרום לכם טוב, אני צריך לבקש ממנו את זה. אז סליחה שלא ביקשתי מהמקום הנכון. סליחה.

כבר צהריים. שתיים בצהריים. עוד רגע כיפור.

מה תעשו מחר, על מה תחשבו? מה עובר בראשכם עכשיו?

eli_v@kab.co.il

קבלה, מדע ומשמעות החיים

www.laitman.co.il

הבלוג האישי של הרב ד"ר מיכאל לייטמן

אקטואליה בראי הקבלה

הולך להיות כאן טוב

פותרים את המשבר האקולוגי!

מה גורם לטבע לצאת מאיזון
ומה באמת אפשר לעשות כדי להציל את הכדור?

תקופה לא קלה עוברת על כדור הארץ שלנו. סופות טורנדו עם שמות הזויים (דולי?!), שיטפונות, רעידות אדמה ושריפות ענק, הם רק חלק מהאירועים שפקדו אותו לאחרונה. ועוד לא אמרנו דבר על שכבת האוזון המידלדלת, זיהום האוויר ותופעות מוזרות אחרות. בקיצור, הוא כבר ממש "מתחמם". קראו לזה משבר, קראו לזה שיגעון, קראו לזה איך שתרצו. מה שבטוח הוא, שאי אפשר יותר להישאר אדישים.

ואכן, נדמה שהאנושות מתחילה להתעורר. אינספור עמותות וארגונים ירוקים מתגבשים כדי לנסות למצוא מענה למצב המדאיג.

אל גור, סגן נשיא ארה"ב לשעבר ואחד המנהיגים של המלחמה הירוקה, הגדיל ועשה סרט פרובוקטיבי על משבר האקלים שגרף על הדרך את פרס האוסקר האמריקני ופרס נובל לשלום. אבל אפילו האוסקר בכבודו ובעצמו עומד חסר אונים מול ההתחממות הגלובלית. אז מה באמת אפשר לעשות כדי להציל את הכדור?

קודם כול לנשום עמוק ולהירגע, ואז כדאי לנסות לטפל בשורש הבעיה – חוסר ההבנה שלנו את החוקיות שעל פיה הטבע עצמו מתנהל. למה הכוונה? מבט מעמיק במערכת הטבע יגלה כי איזון והרמוניה הדדית מתקיימים בין כל חלקיה. כל הפרטים קשורים זה לזה ותלויים זה בזה, עד כדי כך שפגיעה בפרט אחד מוציאה את כל המערכת מאיזון וגורמת לנזקים כבדים. אם נתבונן למשל במערכות היחסים המתקיימות בממלכת החי, נגלה שהן פועלות בדיוק לפי העיקרון הזה, של אהבה ודאגה הדדית. יש מצב שמתרוצצות עכשיו בראשכם תמונות קשות מסרט הטבע האחרון שראיתם, אך אל תתנו לזה להטעות אתכם.

הטבע נראה אמנם אגואיסטי ואכזרי כלפי חוץ, אולם התבוננות עמוקה יותר מראה שכל המאבקים וההתמודדויות פועלים דווקא כדי להגביר את האיזון הפנימי שלו. חוקרת השימפנזים המפורסמת, ד"ר ג'יין גודול, שבילתה שנים ארוכות מחייה בטבע, העידה על כך כשסיפרה על מה שחוותה: "הרגשתי שאין בטבע כוח רע, אלא אהבה טהורה".

מבט מעמיק במערכת הטבע יגלה כי איזון והרמוניה הדדית מתקיימים בין כל חלקיה

אז מה בכל זאת גורם לטבע לצאת מאיזון?

ניחשתם נכון – אנחנו, בני האדם. האדם הוא היצור היחיד בטבע שדואג לעצמו בלבד, מנצל את זולתו ובונה את עצמו על חורבן האחר. אמנם לא תמיד אנו עושים זאת במודע, אבל כידוע, "אי ידיעת החוק אינה פותרת מהעונש". גם אם איננו מכירים בכך, אנו מהווים חלקים אינטגרליים ממערכת הטבע, ולכן כשאנו מתייחסים לסביבה בצורה אגואיסטית, אנו מוציאים את המערכת כולה מאיזון. אבל יש לנו רק חדשות טובות עבורכם! בניגוד לבעלי החיים שפועלים באיזון מתוך הכרח, לנו ניתנה הזכות להתאזן עם החוק הכללי שבטבע, חוק האהבה, מתוך מודעות ובחירה חופשית. אין הכוונה שעלינו לשוב לחיות במערות ולצוד איילות בחנית, אלא עלינו לבנות חברה המיוסדת על עיקרון של נתינה ואהבת הזולת.

במידה שנעשה זאת, לא רק שנשיב לטבע את האיזון האבוד, אלא נתעלה לדרגת קיום חדשה ונרגיש את השלמות שקיימת במערכת הטבע כולה.

Shutterstock

Shutterstock

עניין של חינוך

איך להסביר לילד על הטבע שלו, על תפקידו בחברה
ועל כך שלחייו יש תכלית

אם יש דבר שמאחד את כל ילדי העולם, הרי הוא האהבה לחופש הגדול. אבל בישראל 2008 ההורים מצפים לחופש לא פחות מהילדים. מדוע? כי כמו שנראית מערכת החינוך בארץ, יותר טוב שישארו בבית.

זו הייתה יכולה להיות פתיחה מצוינת למופע סטנד-אפ כושל, אילולא היה מדובר בנושא החשוב והרציני ביותר בחיינו. הילדים שלנו – שלך, שלך ושלי... אז בואו נסלק הצידה את כל האינטרסים והאינטרסנטים שמלוים כיום את החינוך ונדבר אנחנו - ההורים - על הדרך לחבר גם את "החינוך" ל"מערכת".

אם רק ניתן להם את ההזדמנות, הם ישאירו אותנו, ה"זקנים", הרחק מאחור

נתחיל מהסוף. כל דור שנולד לאוויר העולם נושא בתוכו את כל ההישגים, האכזבות, הרצונות וההתפתחויות שהיו מנת חלקו של הדור שקדם לו. למעשה, האנושות נמצאת כל הזמן בתהליך של שדרוג איכותי. מספיק לראות באיזו טבעיות ילדינו מתחברים לטכנולוגיה, כדי להבין שהם הרבה יותר מפותחים מאיתנו ושאם רק ניתן להם את ההזדמנות, הם ישאירו אותנו, ה"זקנים", הרחק מאחור.

אך זו רק דוגמא קטנה, כי עם כל הכבוד למשיכה שלהם לחידוש הטכנולוגי האחרון, לדור הזה יש צורך עמוק בהרבה, צורך שאנחנו בכלל לא מודעים אליו.

הילדים של היום לא מוכנים יותר לפסוע בשקט בנתיב המוכר של בית ספר – רכישת מקצוע – משפחה – ילדים. בתוכם בוערות שאלות כמו: מה יוצא לי מכל זה? בשביל מה ללכת לבית הספר? בשביל מה לפתח קריירה? להקים משפחה? אך במקום לענות, אנו מעמיסים עליהם אינספור נתונים יבשים, שהם ישכחו רגע אחרי בחינת הבגרות.

וזאת בדיוק הבעיה. מערכת החינוך מנסה לנהל את המערכה הבאה עם כלים של המערכה הקודמת. בתי הספר מכשירים את הילד להיות בעל מקצוע יעיל, טכנוקרט מיומן, אבל כבר מזמן אינם מתיימרים לחנך.

הם מנסים להקנות לילד כלים שבעזרתם יוכל להמשיך את חייו כאיש היי-טק, עורך דין, רואה חשבון או פרסומאי מצליח. אבל הוא כבר שייך לדור אחר, חדש, ומה שהיה טוב בשבילנו, כבר ממש לא מספיק בשבילו. דור שרואה את העולם המנוכר והמלאכותי שבנינו, ולא רוצה ללכת באותה הדרך.

אפשר לפתור את המשבר הזה אם נאמץ את העיקרון הקבלי "חֲנוך לנער על פי דרכו". עלינו לשלב במערכת החינוך תכנים שמסבירים לילדים את מה שהם כבר יודעים בליבם; שכולנו קשורים ותלויים זה בזה כמו תאים בגוף אחד, ושעלינו לחיות באיזון עם התכונה הכללית של הטבע, תכונת האהבה והנתינה לזולת.

ספרי הלימוד החדשים צריכים להכיל הוראות הפעלה לחיים, להסביר לאדם הקטן על הטבע שלו, על תפקידו בחברה ובעיקר על כך שלחייו יש תכלית. והילדים – הם יקבלו את זה בצורה טבעית. הם הרבה יותר בשלים ומוכנים לכך מאיתנו.

הילדים האלו הם העתיד, ולא רק שלנו. בעוד כמה שנים הם יהיו המחנכים של הדור הבא. אם נאפשר לילדינו להתחנך נכון ולפי נטייתם הטבעית, נבטיח גם את עתידם של הדורות הבאים.

הרבה יותר מכסף

ההסבר הקבלי למשבר הכלכלי: אם נתחבר, נרוויח

המשבר שבו שרויה כיום הכלכלה האמריקאית סוחף את המשק העולמי כולו למיתון. בכירי הכלכלנים ואנשי העסקים סבורים שהמשבר מצוי רק בראשיתו, ומדברים בקול רם על הזעזוע שהוא עתיד לחולל במבנה החברה ובמערכות היחסים בין המדינות השונות. מה גורם לטלטלה המטורפת הזו, וכיצד עוצרים את הסחף? להלן תמצית ההסבר הקבלי למשבר והצעות לפתרון.

בכלכלה, כמו בכל המערכות החברתיות, תלות הדדית היא שם המשחק. משברים שבהם גורם אחד "מדביק" גורמים נוספים ומביא את השוק אל סף קריסה, הם חלק מסממני הגלובליזציה הכלכלית המודרנית. אלא שהניסיונות לחזות אותם באמצעות מודלים מתוחכמים נכשלו פעם אחר פעם. מסתבר, שהמערכת הכלכלית איננה ניתנת לשליטה או לחיזוי מדויק, ופעולה במקום אחד מביאה לשינויים בלתי צפויים במקומות אחרים.

פרופ' גונתר בלובל, חתן פרס נובל (1999) לפיזיולוגיה ורפואה וחוקר בכיר במכון רוקפלר היוקרתי בניו יורק, התבטא לאחרונה בנושא ואמר: "גם המדע סובר שעקרון ההדדיות הוא המפתח לקיומה של כל מערכת בטבע", עוד הוסיף: "ניתן לראות דוגמא לכך בהתנהגות התאים בגוף החי. התאים מתחברים זה לזה על ידי נתינה הדדית לטובת הגוף כולו, כל תא בגוף מקבל את הדרוש לקיומו, ובכל יתר כוחותיו הוא דואג לכללות הגוף".

המקובלים מסבירים שהפתרון למשבר הכלכלי אינו שונה מפתרון המשבר האקולוגי – הדרך למנוע את הקריסה הבאה טמונה בהבנת החוקיות שעל פיה פועלת מערכת הטבע. כאמור, מבט מעמיק אל מערכות היחסים בטבע מגלה שקיום החיים מתאפשר הודות לאיזון ולהרמוניה שאותן מערכות מקיימות ביניהן.

לעומתן, במערכות המלאכותיות שאנחנו הקמנו, פועלים כללים הפוכים. בבסיס ההתנהגות האנושית ניצב האגו, שיעדיף תמיד את האינטרס האישי והצר של היחיד, על פני טובת הכלל.

הבעיה היא שככל שאנחנו מנסים להתבדל, אנו מגלים עד כמה אנו קשורים זה לזה. מצד אחד – דוחף אותנו האגו להיפרד זה מזה, ומצד שני – לוחצת עלינו הגלובליזציה להפנים את הקשר הטבעי הקיים בינינו, ולפיכך להתאחד בנתינה הדדית, כדוגמת התאים בגוף החי.

כדי שמערכת חברתית תוכל לשרוד, עליה להיות מושתתת על חוקי הטבע.

לפיכך, ממליצה הקבלה על מספר צעדים בסיסיים: ראשית, עלינו לרתום את מערכות ההסברה השונות כדי להביא לידיעת הציבור את חומרת המשבר שבו אנו שרויים ואת הסיבות שגרמו להיווצרותו – הפרה עקבית ומתמשכת של החוקיות לפיה מתנהלות מערכות הטבע. יש לשאוף לקדם מודעות רחבה ככל האפשר לעובדה שהאנושות היא גוף רב-תאי אחד, שבו כל תא קשור ותלוי בשאר התאים.

כל פרט במערכת האנושית יצטרך להבין שהמודל הרווחי ביותר עבורו הוא אושרו של הכלל. שינוי מעין זה בדעת הקהל יאלץ את מקבלי ההחלטות ללמוד כיצד לאזן את המערכות האנושיות עם מערכת הטבע.

אם נבין כי אנו חברה אנושית אחת, ונשתמש בכוח העומד לרשותנו כדי לשנות את היחסים בינינו – מפירוד לאחדות – נצליח להיחלץ מהמשבר שבו אנו שרויים, ולהגיע לחוף מבטחים.

Shutterstock

, הכי טוב...

זוגיות מושלמת? לא רק באגדות!

רוצים ליהנות מזוגיות מושלמת? להיות מאוהבים ומאושרים לנצח נצחים, ממש כמו באגדות? הנה כמה עצות שימושיות להעצמת האהבה ביניכם, על פי חכמת הקבלה. לגזור ולשמור!

מאז ומתמיד עסקה האנושות בנושא שבינו לבינה. החל משירה וספרות, דרך סרטי הוליווד ומדריכי ה"זוגיות בגרוש" וכלה באינספור מדורי היחסים באינטרנט – כולם כאחד ניסו לספק לנו את נוסחת הקסם לזוגיות המושלמת. לפעמים הטיפים עובדים, והקשר מרגיש כמו הדבר הכי טוב עלי אדמות, אבל לפעמים משהו מקלקל לנו וגורם לכך שהיחסים, איך לומר, לא בדיוק משקפים את מה שרואים בסרטים... וכאן, בדיוק כאן, טמון המפתח לזוגיות המושלמת. אם נגלה מה מפריע לנו להסתדר עם בחיר לבנו, נוכל למנוע את הסכסוך הבא ולהפוך את הזוגיות למה שתמיד חלמנו עליו.

אז מהו אותו גורם מפריע?

האגו שלנו, אומרת הקבלה.

אנחנו עסוקים כל כך במה אנחנו רוצים מהזוגיות ובמה אנחנו מקבלים ממנה, עד שלפעמים, למרות אהבתנו לבן הזוג שלנו, אנחנו שוכחים לבדוק מה הוא באמת רוצה.

בעולם המהיר והעצבני של היום אנו מבלים חלק ניכר מהזמן בניסיון לספק את הרצונות השונים שלנו. מסעדות טובות, מין, שופינג, קריירה ושליטה, הם רק חלק מהדברים שבהם אנו חושקים. ואין עם זה כל בעיה. טוב, אולי יש בעיה אחת: קצת אחרי שהשגנו את מה שרדפנו אחריו, כבר מתחשק לנו משהו אחר, מעניין יותר, וכך אנחנו שוב פותחים במרדף חדש ומרגש יותר, עד העונג הבא. עיקרון זה לא פוסח על הזוגיות שלנו. אם בהתחלה, כשרק נפגשנו, עפו בינינו ניצוצות, היינו מאוהבים עד הגג ובן הזוג נראה לנו לפחות כמו הנשמה התאומה שלנו, אז לאט לאט התחושה הזאת מתחילה לדעוך. פתאום, נראה לנו שהוא מתחיל לרצות יותר לעצמו ולהתחשב פחות ברצונות שלנו, אך למעשה, בן הזוג משמש רק ראי לאגו שמתפתח בנו. לו היה מתאפשר לנו להעיף מבט חטוף אל תוך עצמנו, היינו מגלים שגם אנחנו מחפשים בדיוק את זה, כלומר, את התועלת המקסימלית עבורנו.

איך מתגברים על האגו הערמומי?

שלב א' – הכירו באגו

על בני הזוג להיות מודעים לאגו ההרסני שקיים ביניהם. אותו אגו שדוחף כל אחד מהם להתעניין בסיפוק רצונותיו האישיים בלבד. הבעיה היא שההכרה באגו כשורש כל הרע נשכחת מיד מהלב, והרגשת הניכור משתלטת על היחסים. לכן על שני בני הזוג מוטלת האחריות לשמור על ערנות מתמדת ולהתמודד באופן קבוע עם האגו הערמומי.

שלב ב' – צאו להתפתחות משותפת

על פי חכמת הקבלה, חיי הנישואין הם תהליך רוחני שמטרתו לחבר בין הגבר והאישה לאחד שלם. בדיוק בשל כך כינו אותנו חז"ל "פלג גופא" (חצי גוף) – כדי לרמוז לנו שרק באיחוד בין יסודות נפרדים וקוטביים יכולות להיווצר הרמוניה ושלמות. אם ברצוננו להעלות את הזוגיות שלנו על דרך המלך, עלינו לגלות בינינו את האהבה, את הוויתור ואת השיתוף. בני זוג שמסוגלים להציב בבסיס הקשר שלהם מטרה נעלה מטובתם האישית, מתחילים להרגיש כיצד הם מתעלים מעל הקונפליקטים שקיימים ביניהם ברמה הגשמית. הם מבינים כי המתנה הנפלאה ביותר שהם יכולים להעניק זה לזה היא אותה התחשבות הדדית שתוביל להתפתחות משותפת. תהליך נפלא זה מקנה לזוגיות שלהם משמעות עמוקה ואמיתית.

מאחורי הקלעים של פֶּייסְבּוּק

העובדה שעשרות מיליוני גולשים ברחבי העולם מבלים כיום שעות אורכות מול מסך המחשב, מעידה על צורך אמיתי שקיים בכל אחד מאיתנו – הצורך להתחבר.

חכמת הקבלה מסבירה לנו שפעם היינו מחוברים לנשמה אחת וקיימנו בינינו קשר הדדי ורציף. בשלב מסוים נשברה נשמה כללית זו לאין ספור חלקים - אנחנו.

עם שבירתה איבדנו לחלוטין את תחושת הקשר בינינו, ומאז אנחנו לא מפסיקים לחפש תחליפים להרגשה השלמה שחווינו פעם. למעשה, בכל המערכות החברתיות שיצרנו יש ניסיון בלתי מודע לחפש אחר הדרך לשחזר את אותו קשר נעלם.

שחקן המפתח בהיווצרות הנתק בין חלקי הנשמה הכללית הוא האגו. אותו אגו שמוביל אותנו להישגים מעוררי השתאות, אך גם פוער בלבנו חלל עמוק ומחריב ביסודיות כל קשר אנושי וחם שאנו מנסים לייסד.

לכאורה היינו יכולים לחיות לעד בניתוק... אלא שהטבע פועל קצת אחרת – הוא שואף להחזיר אותנו למצב הנעלה והמאוחד שבו היינו בעבר. בין השאר, על ידי תופעות כמו הגלובליזציה ורשת האינטרנט.

אופני הקשר שמתפתחים בינינו כיום, מהווים דוגמא מצוינת לקוטביות שבה שרוי האדם המודרני: מצד אחד – אנו רוצים להיות עם כולם, ומצד שני – האגו שלנו גורם לנו לרצות להישאר מוגנים מאחורי מסך המחשב.

אך מאחורי הקוטביות הזו מסתתר צורך לחיבור אמיתי, כזה שלא ניתן לקיים דרך מדיה וירטואלית, אלא רק על ידי שדרוג רשת הקשרים בינינו לקשר עמוק ופנימי יותר.

על פי הקבלה, המערכות הווירטואליות שמתגברות על מחסום הזמן, המקום והשפה, מכינות אותנו לשלב הבא בהתפתחותנו – הכרה בכך שאנו מהווים חלק מרשת אינסופית של נשמות שקשורות אחת לשנייה בקשרי אהבה הדדית.

בינתיים, אנחנו יושבים מאחורי הצג, חושפים רגשות בזהות בדויה ונזהרים שלא לעשות זאת בפומבי (פן ניפגע). השלב הבא יהיה להוריד את המסכות ולהתחבר באמת, בלב.

עיין ערך אהבה

8 דברים שלא ידעתם על...

המושג השלם ביותר

אהבה אמיתית מתקיימת כאשר אהבתו של אדם לזולת כה גדולה, עד שהוא מרגיש את החסרונות, הרצונות והתשוקות של הזולת כאילו היו שלו. כשאדם מתעלה למדרגה רוחנית כזו, הוא מרגיש את המושג האמיתי והשלם ביותר של האהבה.

אהבה שאינה תלויה בדבר

כשהאדם אוהב את האחרים מבלי לרצות לקבל תועלת אישית מכך, אהבתו נחשבת ל"אהבה שאינה תלויה בדבר". זוהי מדרגה רוחנית נעלה מאוד, והדרך להגיע אליה היא באמצעות הלימוד בספרי הקבלה המקוריים. בעת הלימוד האדם מעורר על עצמו את השפעת האור העליון, ופוסע לאט ובבטחון בנתיב שמוביל להרגשת "אהבה שאינה תלויה בדבר".

רשת של קשרי אהבה

בעולם שלנו אנו מכירים בני זוג שחיים ומסתדרים היטב, ממש כמו זוג יונים. אך ברוחניות אין זוג נשמות שנועדו במיוחד זו לזו, אלא כל הנשמות נועדו להתחבר זו עם זו בקשרי אהבה אמיתית. כשיעשו זאת, הן יגלו ביניהן את הכוח העליון, כוח האהבה והנתינה.

אהבה אגואיסטית

כמעט כולנו אוהבים דגים, אבל לא באופן רומנטי - אנו בעיקר נהנים לאכול אותם. אהבה אגואיסטית משולה לאותה אהבת דגים. האהבה האגואיסטית היא הרגשת התענוג והסיפוק שמפיק האדם מניצול הזולת, מכך שהזולת מספק את תאוותיו.

אהבת אם

בשונה מ"אהבת הדגים", אהבת האם לילדיה היא אהבה טבעית. האם תופסת את ילדה כחלק בלתי נפרד ממנה, והוא הופך עבורה לחשוב יותר מחייה. לכן, באופן טבעי עושה האם את הכול כדי למלא את צרכי ילדיה, ואף מציבה אותם מעל לצרכיה. לבסוף, כשילדה נהנה, היא מתמלאת בסיפוק ובתענוג.

אהבה מתוך יראה

האהבה שלנו קשורה תמיד ביראה, כלומר בפחד שמא נאבד אותה. על פי חכמת הקבלה קיימים שני סוגים של יראה: יראה גשמית ויראה רוחנית. בעולם שלנו האדם דואג כל הזמן לכך שהאחרים יאהבו אותו, כי הוא מפחד שבמצב אחר הוא יינזק. ברוחניות, האדם אוהב את הזולת ללא שום כוונה לתועלת עצמו ומפחד שאהבתו תתמעט או תיפסק.

אהבה לפי מידה

כדי להתעלות לרוחניות, עלינו לאהוב את הזולת בדיוק באותה המידה שאנו אוהבים את עצמנו. אבל איך נדע מהי המידה ומהי הצורה שבה אנו צריכים לאהוב את האחר? נבראנו עם טבע של אהבה עצמית כדי שנלמד עד כמה אנו אוהבים את עצמנו, ומתוך כך נדע לאהוב את הזולת באותה המידה.

הרצון הבוער

האדם שהולך בדרך הרוחנית ולומד בספרי הקבלה, מפתח בתוכו רצון בוער להביא את כל העם לאחדות ולאהבה. לכך פעלו וקיוו כל גדולי המקובלים.

כל האמת על גלגולי נשמות

מה הייתם בגלגול הקודם? ומה באמת קורה לאחר המוות?

א לפי שנים מנסה האנושות למצוא את התשובה, אך השאלות הנצחיות עדיין נותרו ללא מענה - מה מתרחש לאחר המוות? מה יקרה לנו בסוף חיינו?

המקובלים, חוקרי המציאות, לא "שבו מהמוות" כדי לגלות לנו את התשובה, אך הם מסבירים שאין צורך בכך. אם רק נבין את התהליך המתרחש, נוכל לגלות את "העולם הבא" עוד בחיינו. לשם כך, קיבצנו עבורכם את השאלות המעניינות ביותר בנושא וכמובן, מצפות לכם גם תשובות.

מהי נשמה?

בניגוד למה שרובנו חושבים, לא לכולם יש נשמה. "נשמה" היא כלי רוחני, מעין "חוש" שדרכו מרגיש המקובל את הבורא, את כוח הנתינה הטוב, השלם והנצחי. התעוררות הרצון לרוחניות - הרצון לגלות לשם מה אנו חיים? - נקרא בקבלה "הולדת הנשמה" או "ניצוץ הנשמה". אדם שמפתח את הרצון הזה באמצעות חכמת הקבלה יוצר לבסוף את אותו כלי חישה רוחני המכונה נשמה ומרגיש דרכו את הבורא.

אז מה באמת קורה לנו לאחר המוות?

ברגע המוות הגוף הפיזי שלנו מפסיק להתקיים. אם הצלחנו לפתח נשמה במהלך חיינו, נמשיך להתקיים בה גם לאחר מות הגוף. אם לא פיתחנו את הנשמה בחיינו, נמצא את עצמנו שוב בעולם הזה.

מהו העולם הבא?

המקובלים מסבירים כי "העולם הבא" הוא לא העולם שמחכה לנו לאחר שנמות. המושג "עולם הבא" מתייחס למציאות עליונה שאותה משיג אדם ההולך בדרך ההתפתחות הרוחנית. את המציאות הזו משיג האדם בעודו בחיים. אדם שלא השיג במהלך חייו את הרגשת העולם הרוחני במלואה, ישוב ויתגלגל לעולם הזה לאחר פטירתו עד אשר ישיג אותה.

האם יש דרך לדעת מה הייתי בגלגול הקודם?

ובכן, בזאת לא יוכלו לעזור קוראים בקפה ומיסטיקנים למיניהם. רק כשאדם מתעלה באמצעות שיטת הקבלה לעולם הרוחני, נפרסות בפניו כל תקופות החיים והגלגולים שעבר, והוא מבין את הסיבה שהובילה אותו לעבור גלגולים מסוימים ולא אחרים.

איך מוצאים את ה"נשמה התאומה" שלי?

כשאנו מחפשים בן זוג, כדאי לבחור אותו לפי נטיית הלב, מראה העיניים ושיקולים ארציים אחרים, ולא על סמך "פנטזיה רוחנית" או מחשבה קוסמית כי נועדנו זה לזו "מלמעלה".

מה קורה לנשמה שהתחילה בתיקון ולא הספיקה לסיים אותו?

אדם שכבר הפך להיות בעל נשמה והביא אותה לדרגה רוחנית כלשהי, בתקופת החיים הבאה הנשמה שלו תמשיך את התהליך הרוחני בדיוק מאותה מדרגה רוחנית שאליה הגיעה.

האם אדם יכול להתגלגל בתור בעל חיים?

בניגוד למה שנהוג לחשוב, נשמת האדם אינה מתגלגלת אף פעם בחיות, צמחים וודאי שלא בחפצים דוממים... הנשמה יכולה להתגלגל רק בדרגת האדם. אם כך, מדוע מסופר בחלק מספרי הקבלה, על אנשים ש"נשמתם התגלגלה בבעלי חיים"? התשובה פשוטה. כבר בתחילת המבוא לספר הזוהר (אות ה'), כתוב שכל כתבי המקובלים מתייחסים תמיד "רק לבחינת נשמות בני אדם". במילים אחרות, כל כתבי הקבלה המקוריים שבהם מוזכרים המושגים "דומם", "צומח", "חי" או "מדבר", מתייחסים אך ורק לפנימיותה של נשמת האדם ומתארים את רמות ההתפתחות השונות שלה. לכן, כאשר המקובלים כותבים שנשמתו של אדם מתגלגלת בנשמת בעל חי וכדומה, כוונתם ללמד את הקורא שאותה נשמה עוברת משלב התפתחות אחד למשנהו.

איך אפשר לחיות לנצח?

אחד מגדולי המקובלים בדורנו, הרב ברוך שלום אשלג (הרב"ש), סיפר איך מרגיש מקובל שמשיג את העולם הרוחני. הוא המשיל את המעבר מתקופת חיים אחת לתקופת חיים אחרת להרגשה של אדם "שמחליף חולצה ישנה בחדשה". שכבר משיג את הרוחניות, הסביר הרב"ש כמו כל המקובלים שקדמו לו, מרגיש אותה מוחשית ועשירה בהרבה מהעולם הזה, ולא חש בהבדל עם פטירתו.

עבור מי שסיים את התפתחותו הרוחנית, וחווה את המציאות כשלמה ונצחית, אין צורך להתגלגל מחדש. הוא ממשיך לחוות את ההרגשה הרוחנית גם לאחר שהוא נפטר מהעולם הזה, היא נותרת עימו לנצח.

זה לא קבלה!

חכמת הקבלה סובלת מהרבה מיתוסים, דעות קדומות ודמיונות שווא שנקשרו לשמה, במיוחד בשנים האחרונות. חשבנו שהגיע הזמן להפריך אותם

המיתוס: הקבלה קשורה לקלפי טארוט, אסטרולוגיה ונומרולוגיה.

האמת: קלפי טארוט, אסטרולוגיה ונומרולוגיה הן מיסטיקות נפוצות שנקשרו לשמה של הקבלה במאה השנים האחרונות. אין כל קשר בין קבלה לבין אלה.

המיתוס: בקבלה יש שימוש במדיטציות למיניהן.

האמת: אין "מדיטציה קבלית". הקבלה מלמדת את האדם איך לשנות את יחסו משנאה לאהבת הזולת.

המיתוס: כדי להיות מקובל צריך לקשור חוט אדום על היד ולשתות "מים קדושים".

האמת: חוטים אדומים, מים קדושים ושאר אביזרים "רוחניים" רווחיים, הם המצאה מסחרית משגשגת של עשרים השנים האחרונות.

המיתוס: המקובלים מתמחים בייצור קמעות.

האמת: בעולם שלנו לא קיים שום חפץ גשמי בעל תוכן רוחני. חפצים כאלה יכולים לסייע לאדם ברמה הפסיכולוגית בלבד. המקובלים אינם מתמחים בייצור קמעות.

המיתוס: הקבלה עוסקת בקסמים.

האמת: קבלה אינה עוסקת בקסמים או במאגיות אחרות, אלא במחקר מדעי-ריאלי של המציאות.

המיתוס: הקבלה מוגבלת למעטים, ורשאים ללמוד אותה רק גברים מגיל ארבעים ומעלה.

האמת: בתקופת הגלות הקבלה הייתה מותרת רק ליחידי סגולה, אך מתקופת האר"י (המאה השש-עשרה) והלאה היא פתוחה לכולם.

המיתוס: הקבלה היא כת.

האמת: הקבלה היא חכמה ומדע שפתוח לכל אדם ללא שום הגבלה.

המיתוס: הקבלה קשורה לניו-אייג' (העידן החדש), והיא טרנד – תופעה חולפת.

האמת: קבלה היא החכמה העתיקה באנושות, והחלה להתפתח לפני כארבעת אלפים שנה.

המיתוס: לימודי הקבלה הוא עניין יקר.

האמת: לימודי הקבלה אינם עולים כסף כלל – תכניות טלוויזיה, שיעורים, הרצאות, קליפים ואפילו ספרים ניתנים להורדה בחינם באתר "קבלה לעם" (www.kab.co.il).

מושג לחג

תשרי באור הקבלה

רימון

פרי הרימון העמוס גרגרים מסמל את נשמת האדם, שמורכבת מ-תרי"ג (613) רצונות. תיקון כל רצון ורצון נקרא עשיית "מצווה". במהלך חייו בעולם הזה, על האדם לתקן את הרצונות האלה בהדרגתיות, ולהפוך את אופן השימוש בהם – מקבלה לטובת עצמו לנתינה לזולת. לאחר שהאדם מתקן את כל 613 רצונותיו, נאמר עליו שהוא "מלא מצוות כרימון".

סוכה

הסוכה מסמלת את מבנה הנשמה. כדי שנוכל לקבל את האור העליון, עלינו לבנות בתוכנו מערכת רוחנית שנקראת "סוכה", אשר תשקף את יחסי הגומלין שלנו עם האור המקיף אותנו. כל עוד הנשמה נמצאת בתהליך התיקון, היא אינה מוכנה לקבל את האור העליון במלואו, והוא נשאר מחוץ לה, ומכאן שמו – "אור מקיף". כדי שהאור יוכל להיכנס ולמלא את הנשמה, עליה להשתוות בתכונותיה לתכונות האור. במילים אחרות, כדי להרגיש את אור הבורא, על האדם להתעלות מעל האגואיזם שבו ולהידמות לתכונת הנתינה – תכונת האור.

שמחת תורה

שבעת ימי חג הסוכות מסמלים שבעה שלבים שבמהלכם האדם מתקן בהדרגה את תכונותיו הפנימיות. בכל "יום" – בכל שלב, האדם מתקרב צעד נוסף אל עבר אהבת הזולת והקשר עם הכוח העליון. תהליך זה מגיע לשיאו בשמחת תורה –לאחר שהאדם השלים את תיקון נשמתו, הוא מתמלא בפרץ אינסופי של שמחה ובשפע בלתי פוסק של אור.

גורל

"גורל", לפי הקבלה, הוא מושג המסמל את מידת המוכנות של הנשמה לקבלת השפע העליון. ככל שהאדם מתקן ומתאים את נשמתו – כלי הקיבול שלו, לתכונת ה"אור", כך ניתן לומר שהוא "שולט בגורלו" – מתעלה לרמת הכוחות שמפעילים את המציאות שלנו. לכן, מסבירים המקובלים, רק אדם שצועד בדרך הרוחנית מתוך כוונה לרכוש את תכונת הנתינה, יצליח לשנות את גורלו באמת.

תפילה

המילה תפילה, מקורה בשורש פ.ל.ל. אדם שמתפלל הוא אדם שדן את עצמו, מפליל את עצמו ורואה כי טבעו אגואיסטי. כשהוא כבר אינו מוכן להמשיך ולהתייחס כך אל הזולת, הוא פונה לכוח העליון בבקשה לשנות את טבעו. או אז, מתוך רצונו הכן מגיע האור ועורך בו את השינוי לטובה.

תפילת כל נדרי

בתחילתה של תפלת "כל נדרי" נאמר: "אנו מתירים להתפלל עם העבריינים". על פי הקבלה "עבריין" היא מדרגה רוחנית נעלה מאוד. תפילה זו מסמלת תהליך רוחני שבו האדם מגלה את האהבה העצמית בתוכו, וקובע כי הוא בעצמו אותו "עבריין". יחד עם זאת אנו שמחים בגילוי זה, משום שכעת – לאחר שגילינו את מקור הרע – יש לנו הזדמנות לפנות לכוח העליון, ולבקש כוחות לתקנו לאהבת הזולת.

שופר

במאמר "שופרו של משיח" כותב בעל הסולם כי התפשטות חכמת הקבלה בעולם היא "שופר" המעורר את האנושות לקראת ייעודה הרוחני. "דוגמת השופר, שקולו הולך עד למרחק המרובה, כן תתפשט הקבלה בכל העולם, שאפילו האומות ישמעו ויודו, כי יש חכמת אלקים בקרב ישראל".

קבלה באינטרנט
www.kab.co.il